

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

Serving Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco,
Pittsburgh, New York, Toronto, Montreal, Lethbridge, Winnipeg Denver, Indianapolis, Florida, Phoenix, El Paso, Pueblo, Rock Springs

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

Leto LXXX — vol. LXXX

CLEVELAND, OHIO, MONDAY MORNING, MARCH 6, 1978

NO. 34

PREMORGARJI ODKLONILI NOVO POGODBO S 70%:30%

WASHINGTON, D.C. — Premogorji so s splošnim glasovanjem odklonili sporazum, ki ga je sklenila njihova unija po posredovanju zvezne vlade z lastniki premogovnikov, v razmerju 70%:30%. Zvezna vlada in vodstvo Unije premogorjev sta te pozivala, naj novo pogodbo odobrijo, toda ti se za ta poziva niso zmenili in so pogodbo odklonili. Del dežele se je znašel tako v hudi stiski pri oskrbi s premogom. Predvsem so prizadete države Ohio, W. Virginia, Indiana in Kentucky.

Predsednik Carter je sinoči govoril z delavskim tajnikom R. Marshallom, ko je bilo očitno, da je večina premogorjev novo pogodbo odklonila, ter z drugimi vodilnimi svetovalci Bele hiše o ukrepih, ki jih naj zvezna vlada podvzame, da prepreči večjo krizo v predelih, kjer je pomanjkanje premoga postalo pereče.

Dopoldne po seji zvezne vlade, na kateri bodo v prvi vrsti obravnavali vprašanje štrajka v premogovnikih, ki se je začel danes pred tremi meseci, se bo predsednik sestal z vodniki Kongresa, nato pa objavil deželi svoje ukrepe. Napovedujejo uporabo Taft-Hartley zakona, ki naj bi premogorje vrnil v premogovnike za 80 dni, tekem katerih naj bi skušali spor rešiti s pogajanjem. Ker je močno dvomljivo, da bi se premogorji odzvali in pokorili določilom tega zakona, napovedujejo zaseg premogovnikov in njihovo obratovanje po zvezni vladi. Za zaseg premogovnikov je potreben poseben zakon in Kongres lahko delo na tem zavleče.

TITO NA POTI V AMERIKO

Predsednik SFRJ Josip Broz Tito je na poti v Washington, kjer bo tri dni na uradnem obisku. — Hrvaški nasprotniki SFRJ Jugoslavije so dobili uradno dovoljenje za demonstracijo proti Titu v Lafayette parku nasproti Bele hiše in poleg Blair House, kjer bo Tito prebival tekom svojega obiska.

BEOGRAD, SFRJ. — Predsednik SFRJ Jugoslavije 85 let stari Josip Broz Tito se je danes podal na pot v ZDA, kjer bo tri dni njihov uradni gost. S predsednikom Carterjem, ki mu bo jutri zvečer priredil v Beli hiši svečano večerjo, se bo Tito razgovarjal o položaju na Srednjem vzhodu, na Afriškem rogu in o dobavi modernega orožja SFRJ Jugoslaviji iz ZDA.

V razgovoru s sodelavcem New York Times-a je Tito preteklil teden protestiral proti demonstracijam proti njemu. Dejal je:

„Jaz mislim, da ni pravilno to proti poglavarjem tujih držav... Po mojem mnenju se to ne bi smelo zgoditi v nobeni državi neoziraje se na to, kako demokratska je.“

Kljub vsej naklonjenosti in dobri volji, ki jo kažejo ZDA do predsednika SFRJ, je policija glavnega mesta ZDA izdala hrvaškim nacionalistom, nasprotnikom SFRJ Jugoslavije, dovoljenje za demonstracije proti Titu. Te se bodo vršile predvidoma jutri v Lafayette parku nasproti Beli hiši in ob Blair House, kjer bo Tito tekom svojega obiska v ZDA bival.

Zopet velik primanjkljaj v zunanji trgovini ZDA

WASHINGTON, D.C. — V letošnjem januarju so ZDA izvozile skupno za 10 bilijonov dolarjev vrednosti blaga, uvozile pa ga za 12,4 bilijone.

Januarski primanjkljaj 2,38 je bil za 240 milijonov večji od decembrskega. Olja so ZDA v januarju uvozile 193 milijonov sodov, 12,5% več kot v decembru.

Vremenski prerok

Postopna pooblačitve z večjetošnjostjo snega zvečer, ponoči in jutri. Najvišja temperatura okoli 30 F (-1 C).

Senatorji se zedinili o energetskega načrtu

Sen. Hanery M. Jackson, načelnik Senatsnega odbora, je izjavil, da je bil dosežen sporazum o energetskega programu, sprejemljiv Senatu in vladi.

WASHINGTON, D.C. — Energetski program predsednika Carterja je običal lani v Senatu, ko se je zastopstvo Senata na konferenci z zastopniki Doma razdelilo na enaka dela, ki sta trdo vztrajala vsak pri svojem stališču. Polovica senatorjev je bila za onranitev nadzora nad cenami naravnega plina, kot je to predložil predsednik Carter, druga polovica pa je temu prav tako trdo nasprotovala in zahtevala ukinitve nadzora, kar je stara zahteva družb, lastnic plinskih nahajališč.

Poskusi doseči sprejemljiv kompromis so ponovno propadli in preprečili uzakonitev energetskega programa vlade, četudi je za ta cilj predsednik Carter lansko jesen odložil svoje objavljeno potovanje v Latinsko Ameriko, Afriko, Azijo in Evropo. Kongres je odšel na božične počitnice, ne da bi energetski program izglasoval.

Pretekli petek je sen. Henry M. Jackson, demokrat iz države Washington, načelnik Senatskega odbora za energetiko, ki vodi zastopstvo Senata v razgovorih s predstavniki Doma, izjavil, da je bil dosežen sporazum, ki ima večino med senatorji konferen-

Sporazum naj bi bil dosežen po treh dneh pogajanj, pri katerih je sodeloval zvezni tajnik za energetiko J. R. Schlesinger. Sporazum predvideva postopno odpravo nadzora nad cenami naravnega plina tekom prihodnjih 7 let, pa daje predsedniku in Kongresu možnost obnovne nadzora, če bi cene naravnega plina po ukinitvi nadzora „zdivjale“.

Ce bodo senatorji konference sporazum potrdili, kot napoveduje H. M. Jackson, potem se bodo lahko sestali s predstavniki Predstavnškega doma in nadaljevali pogajanja za končno besedilo energetskega programa.

Sabotaža kriva nesreče

WASHINGTON, D.C. — Zvezna preiskava je dognala, da je bila železniška nesreča v Floridi, kjer je bilo 8 oseb mrtvih in 70 ranjenih, posledica sabotaže. Iztilir in prevrnil se je voz, napolnjen s tekočim klorom. Zaradi nevarnosti zastrupitve so morali izprazniti bližnja naselja.

Sovjetska kozmonavta poslavlja nov rekord

Sovjetska kozmonavta Romanenko in Georgij Grečko sta v vesolju že 86 dni, dva dni več kot ameriški astronauti leta 1974.

MOSKVA, ZSSR. — Kozmonavta Jurij Romanenko in Georgij Grečko sta poletela v vesolje lani 10. decembra v Sojuzu 24 in prešla iz tega v vesoljski laboratorij Saljut 6, kjer sta ostala vse od tedaj. V tej nalogi dobi sta ju obiskala dva kozmonavta, ki pa sta se po par dneh vrnila na Zemljo, ko sta dopolnila zaloge v Saljutu 6.

Novo oskrbo kozmonavtom, v Saljutu 6 je nato prinesel še vesoljski tovornjak brez posadke, pretekli teden pa vesoljska ladja Sojuz 28 s kozmonavtoma Aleksejem Gubarevom in Vladimirjem Remekom, prvim neruskim kozmonavtom, iz Čkoslovaške.

Kozmonavta Romanenko in Grečko sta preteklo soboto preselila rekordno bivanje ameriških astronautov Carra, Gibsona in Pogea v vesolju 1. 1974. Ti so bili v vesolju skupaj nepretrgoma 84 dni, eno uro in 16 minut, predno so se februarja 1974 vrnila na Zemljo.

TASS je objavil, da vsi štiri je kozmonavti v Saljutu 6 počutijo dobro in da vse naprave delujejo v redu. Gubarev in Remek bosta ostala v Saljutu 6 sedem dni in sodelovala pri različnih preskusih, predno se bosta vrnila na Zemljo. Verjetno tudi Romanenko in Grečko ne bosta ostala več posebno dolgo v vesolju, ko sta po vsem sodeč izpolnila postavljene naloge.

Predstavniški dom je tega izglasoval že lansko poletje.

ZA SPORAZUM SALT II BO POTREBEN RAZGOVOR CARTERJA IN BREZNJEVA

Predsednik Jimmy Carter je dejal, da pogajanja za nov dogovor o omejitvi strateškega jedrskega orožja med ZDA in ZSSR — SALT II „dobro napredujejo“, pa bo vendar nemara potreben neposreden razgovor vodnikov obeh sil, predno bodo pogajanja uspešno zaključena.

WASHINGTON, D.C. — Pogajanja med ZDA in ZSSR o omejitvi strateškega jedrskega orožja se vlečejo že nad pet let, pa so še vedno tako daleč od zaključka, da bo, kot je dejal predsednik ZDA Jimmy Carter pretekli teden, potreben še neposreden razgovor med njim in sovjetskimi vodnikom Breznjevim, predno jih bo mogoče uspešno zaključiti. Zastopniki obeh sil so se začeli sestajati in razgovarjati o novem sporazumu SALT II še v času predsednika Nixona kmalu po podpisu SALT I. Sodili so, da bodo uspešno zaključena davno potekom SALT I oktobra 1977.

Upanje se ni izpolnilo, ko je prihajalo vedno znova do trenj in napetosti med obema glavnima silama sveta na Srednjem vzhodu, v Afriki in Evropi, ter ko je prišlo do nepričakovanih sprememb v vodstvu ZDA po prisilnem odstopu predsednika Nixona. Svoj delež v zavlačevanju pogajanj ima tudi Kongres ZDA, ki ni zadovoljen s SALT I in hoče, da bo SALT II bolj ustrezen in da ne bo nudil Sovjetski zvezi nobenih prednosti in vrzeli, ki bi jih mogla uporabiti v svojo korist in v škodo ZDA.

Lani ta mesec je državni tajnik Cyrus R. Vance predložil v Moskvi Carterjev načrt za SALT II, ki pa so ga tam naglo in gladko odklonili. Šele precej kasneje je bilo mogoče pogajanja spraviti zopet v tek in sicer v glavnem po starih tirnicah. Predsednik Carter je lansko je sen trdil, da je sporazum „na vidiku“, nekaj kasneje pa je celo napovedoval, da bo dosežen v „nekaj tednih“. Od tedaj je preteklo že precej mesecev, saj je pred vrati pomlad 1978, pa sporazuma še vedno ni.

Iz Clevelanda in okolice

Krasen uspeh v Hamiltonu — Dramatsko društvo Lilija je z veselo igro „Svojeglavec“ razveselilo slovenske rojake, ki so do kraja napolnili krasno dvorano svetega Gregorija Velikega v Hamiltonu. Stevilno občinstvo je z navdušenim aplavzom nagradilo in dalo priznanja mladim igralcem.

Rojstni dan —

Jutri, 7. marca, bo obhajal 93. letnico rojstva poznani Joseph Konchan, 947 Evangeline Road, Dolgoletnemu, zvestemu naročniku iskrena voščila za visok rojstni dan in mnogo dobrega počutja v bodoče! Bog ga živi!

Prodaja peciva —

Progressivne Slovenske kroček št. 2 bodo tudi letos napekle in prodajale velikonočno pecivo, predvsem dobre slovenske potice. Ta prodaja bo v sredo, 15. marca v prizidku Slovenskega narodnega doma na St. Clair Avenue. Za prednaročila pokličite Cecilijo Šubelj, 431-4053, ali pa Frances Legat, 731-5707.

Metropolitan opera pride —

Vsakoletno gostovanje znane Metropolitan opere bo letos v Clevelandu od 17. do 22. aprila v Mestnem avditoriju (Public Hall), 1220 E. 6 St. Metropolitan opera bo začela svoje gostovanje z opero Thais, sledite ji bodo Cavalleria Rusticana in Pagliacci, Boris Godunov, La Favorita, Rigoletto, Madama Butterfly in Don Giovanni. Do 2. aprila se vstopnice lahko naroče po pošti na naslovu: Northern Ohio Opera Assn., 1400 W. 10th St., Cleveland, O. 44113. Za vsa pojasnila lahko kličete 771-0055.

Pogreb —

Pogreb pretekli petek zjutraj zjutraj umrlega dr. Valentina Benedika, člana Narodnega odbora za Slovenijo, je danes ob 9.15 iz Zakrajskovega pogrebnege v cerkev sv. Vida ob 10. nato na Kalvarijo.

Nevarnost odpusta več tisoč uslužbencev mesta Clevelanda —

Zvezni sodnik R. B. Krupansky je pretekli petek odredil, da mora mestna uprava vključiti v svoj proračun s 1. aprilom letos plačilo 18 milijonov dolarjev dolga Cleveland Electric Illuminating Company. S tem bo primanjkljaj v mestnem proračunu povečan na blizu 30 milijonov. Mestna uprava je pred izbiro: poskusiti doseči povečanje mestnega dohodninskega davka od 1% na 2% ali pa odpustiti več tisoč mestnih uslužbencev.

John Culkar

V soboto popoldne je nenadno, ko se je s svojima hčerama sankala v North Royaltonu, umrl 40 let stari John A. Culkar, zaposlen v Cleveland Twist Drill Co. kot inženir, mož Marcel, roj. Smith, oče Marie Ann in Laure Jane. Zapustil je očeta Franka G. Culkarja in Mary Culkar, roj. Abram, brata Franka G. Jr., lastnika Culkar Construction Co., ter Ronald J. in sestro Mary Ann Drobnick. Pokojnik je bil član ADZ št. 34 in bivši predsednik pevskega zbora Tri-Troha v Kočevju v Sloveniji, glav. Pogreb bo v sredo ob 9. dopoldne iz Želetovega pogrebnege zavoda na 152. cesti v cerkev Marije Magdalene na Vine Street ob 10. uri, nato na pokopališče Kalvarija.

Katie Laurich

Pretekli petek je v Warrensville splošni bolnišnici umrla 90 let stara Katie Laurich, roj. Troha v Kočevju v Sloveniji, vdova po pok. Thomasu, mati Franka, pok. Rudolpha in pok. Johna, 4-krat stara, 10-krat prastara in 2-krat praprastara mati. Pogreb je danes dopoldne ob 10.30 iz Zakrajskovega pogrebnege zavoda, v cerkev sv. Vida ob 11. nato na pokopališče Vernih duš.

KOROŠKI SLOVENCIM GRADIŠČANSKI HRVATJE SO SE PRITOŽILI EVROPSKI KONFERENCI V BEOGRADU

BEOGRAD, SFRJ. — Zastopstvo obeh osrednjih organizacij Slovencev na Koroškem ter treh združenj gradiščanskih Hrvatov je pretekli mesec izročilo glavnemu tajniku konference o varnosti in sodelovanju v Evropi spomenico, v kateri je udeležence konference opozorilo na zaskrbljujoč položaj slovenske in hrvaške narodne manjšine v Avstriji.

V spomenicah osrednjih slovenskih organizacij je rečeno, da je republika Avstrija v 7. členu državne pogodbe 15. maja 1955 sprejela obveznost, da bo zagotovila slovenski in hrvaški manjšini določene pravice in zagotovila na temelju 6. člena vsem osebam, ki živijo na njenem državnem ozemlju — ne glede na raso, spol, jezik ali vero — človekove pravice in temeljne svoboščine; z državno pogodbo se je Avstrija v 9. členu hkrati zavezala, da bo or-

ganizacije s fašističnim značajem razpustila oziroma prepovedala njihovo dejavnost. „Zelimo preko vas obvestiti evropske države, udeležence beograjske konference, še posebej pa podpisnice državne pogodbe, da slovenska narodna skupnost na Koroškem po več kot 20 letih od podpisa državne pogodbe z dne 15. maja 1955 še ne uživa pravic, ki so zajamčene v tem mednarodnem dokumentu za zaščito njenega obstoja in pospeševanje njenega razvoja.“

Zakon o narodnostnih skupinah z dne 7. julija 1976 s pripadajočimi odredbami zvezne vlade ne le ni izpolnitev ustreznih določil državne pogodbe, temveč po našem globokem prepričanju te pravice bistveno zožuje in pogojuje,“ je rečeno v spomenici.

V zvezi s tem ugotavljata obe osrednji organizaciji Slovencev v Avstriji, da lahko na podlagi takšne ureditve le

manjši del slovenske narodnostne skupnosti na Koroškem uživa manjšinske pravice, pa še tu se dogaja, da jih oblasti izredno omejeno in ozko razlagajo in uporabljajo. Slovenska narodna skupnost je slej ko prej žrtev šovinističnih akcij nemško-nacionalističnega koroškega Heimatdiensta, ki si prizadeva odvzeti slovenskemu prebivalstvu njegov narodnostni značaj in ga spraviti ob njegove manjšinske pravice.

„Položaj v naši deželi, kjer kot avtohton narod živimo že 1300 let, je takšen, da smo žrtvi stalnih, deloma celo uzakonjenih kršitev človekovih pravic in temeljnih svoboščin.“ Do zadnjega smo si prizadevali doseči s predstavniškim našim vladnim in parlamentarnim sporazumom ureditev teh vprašanj.“ Ker prizadevanja manjšine, da najde ustrezno rešitev v dialogu z avstrijskimi oblastmi, niso rodila plo-

dov, se osrednji organizaciji Slovencev v Avstriji obračata na udeležence beograjske konference, to svoje ravnanje pa utemeljujeta z ugotovitvijo, da gre brez dvoma za kršitev načel sklepne listine konference o varnosti in sodelovanju v Evropi.

„Zaradi vsega tega želimo s priloženo informacijo in priloženimi dokumenti seznaniti visoke predstavnike držav udeleženk beograjske konference s položajem slovenske manjšine v Avstriji s prošnjo, da obvestijo o tem svoje vlade, da ustrezno ukrepajo in da se zavzamejo v okviru njihovih lastnih prizadevanj za dosledno izvrševanje sklepne listine konference o varnosti in sodelovanju v Evropi za pravično rešitev tega vprašanja, ki je hkrati vprašanje demokratičnih svoboščin sodobne Avstrije in Evrope.“ končuje spomenica.

(Konec jutri)

NAROČNINA:

Združene države:
\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece
Kanada in dežele izven Združenih držav:
\$30.00 na leto; \$15.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece
Peškova izdaja \$10.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$30.00 per year; \$15.00 for 6 months; \$8.50 for 3 months
Friday Edition — \$10.00 for one year.

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

No. 34 Monday, March 6, 1978

Izročilo

Izročilo po svoji vsebini pomeni nekako isto, kar iz tujega jezika privzeta in splošno rabljena beseda tradicija, ki je samoostalniška oblika latinskega glagola tradere (v našem jeziku uporabljeno kot tradirati). Besedo tradirati Slovenci pravopisno prevedemo v "dedno izročilo". To tolmačenje izraza tradicija — dedno izročanje — naj velja tudi za vsebinski pomen naše tu rabljene besede izročilo.

Kadar nekaj delno izročam, se to pravi, da želim in hočem, da se tisto, kar izročam kot mojo dediščino, tudi ohrani, neguje, morda še dopolni in izpopolni ter nato izroči naprej prihodnjemu rodu. Katoliška cerkev gradi svoj nauk in svoje delovanje ne samo na to, kar je zapisano v Svetem pismu, evangelijih ter aktih in pismih apostolov, ampak izrecno tudi na ustno izročilo. V tem se vidno razlikuje od protestantskih ločin, katere priznava za podlago svojega nauka izključno Sv. pismo, ne pa tudi, recimo, izročil iz naukov in delovanja cerkvenih očetov in učnikov. Ustno ali dedno izročilo je torej sestavni element v ohranjanju preteklega v razvoju Katoliške cerkve, najpopolneje organizirane ustanove na svetu. Ima pa tudi svojo nesporno veljavo v razvoju svetnih dogodkov, kakor jih prikazuje zgodovina človeštva.

Govorili bomo sedaj o izročilu, ki so ga prinesli s seboj v tuji svet emigranti, ki so po drugi svetovni vojni zapustili svojo domovino zato, ker so se tam dogodile velike politične spremembe, ki so potegnile za seboj celotni življenjski način človeka tudi na vseh drugih področjih, kakor verskem, socialnem, gospodarskem itd. Njihova izselitev iz domovine je pomenila oster protest zoper režim, ki se je ustoličil tam z nasiljem, proti ljudski volji ter s silo zatrl vsako svobodo pluralistično urejene družbe, na njeno mesto pa postavil diktaturo komunistične partije. Emigracija po drugi svetovni vojni po tem nagibu ali motivu izselitve izrazito ideološko-politična (a ne samo ideološka), je prinesla s seboj veliko in veliko dedno izročilo.

Izročilo se na kratko glasi: Svoboden narod v svobodni domovini!

Kaj neki te piče besede vsebujejo? Narod moj je star težkih tisoč let, je kakal Ivan Cankar onim, ki ta narod pogublajo. V začetku teh težkih tisoč let so bili Slovenci svobodno ljudstvo, vladali so mu lastni knezi slovenskega rodu, to je nesporna zgodovinska resnica. Tudi pozneje, ko so vsled silne premoči Frankov in pozneje Habsburžanov prišli pod njihovo oblast, so ostali v bistvu svobodni, saj so do srede 15. stoletja kot svobodnjaki ustoličevali v svojem jeziku na Gosposvetem polju svoje vladarje. Da so se po izgubi politične svobode kljub številni majhnosti ohranili in se celo narodno in kulturno razvijali (Pomislimo na izid prve Trubarjeve slovenske knjige sto let kasneje!), je zgodovinsko čudo in spričevalo nezlomljive trdoživosti naših prednikov skozi naslednjih težkih petsto let. To ni poraz, to je zmaga. Iz te zmage je v "pomladi narodov" pred 130 leti (1848) vzcvetela slovenska deklaracija o Zedinjeni Sloveniji: "Da se politično razkrojen narod Slovencev na Kranjskem, Štorejskem, Primorskem in Koroškem kakor eden narod v eno kraljestvo z imenom SLOVENIJA zedinijo, in da ima zase svoj deželni zbor." Z drugo besedo: svoboden narod v svobodni domovini.

Letos mineva 60 let, odkar smo Slovenci po mnogih stoletjih prisilnega podložništva nemškemu gospodstvu pod dinastijo Habsburžanov zmagoslavno strli verige tega suženjstva, z drugimi narodi vred podrli staro monarhijo in oktobra 1918 zadihali sveži in dragoceni zrak svobode. Veliki so bili tisti dnevi, med največjimi v tisočletni narodovi zgodovini, ko smo praznovali zmago svobode in se radovali uresničitve zahtev Majniške deklaracije: "... naj se vsa ozemlja monarhije, v katerih prebivajo Slovenci, Hrvati in Srbi, združijo v samostojno državno telo, ki bo prosto vsakega gospodstva tujecev in zgrajeno na demokratičnem temelju..."

Navdušenje in radovanja naroda je bilo nepopisno; še so med nami nekateri, ki so vse to osebno doživljali, in ta pisee je med njimi. Bil je ponos svobodnega naroda v osvobodeni domovini — a med veselje se je na skrivnem mešala pritajena skrb: oborožene sile Lahov od zahoda in Nemcev od severa so vdirale na slovensko ozemlje. Ta grozeča nevarnost je bila vzrok za prenagljen razvoj državno-političnih dogodkov pri urejanju sožitja med tremi južnoslovenskimi narodi. Popraviti jih je poskusil začasno znani Sporazum med Srbi in Hrvati 1. 1939, ki bi se bil smiselno raztegnil tudi na Slovenijo kot osnova za zadovoljivo stalno ureditev državno-pravnih vprašanj.

Toda vse je pretrgala druga svetovna vojna in med-

vojna komunistična revolucija. S terorjem in brutalnim nasiljem se je Partija polastila oblasti, na mednarodnem področju zaprvala Trst, Gorico in slovensko Koroško, doma uničila sleherni svobodo v uvedbo partijske diktature, strla kmeta, steber narodnega zdravja in moči, prej svobodno ljudstvo pa spremenila s silnim pritiskom v pokorne kimavce in brezmočno rajo.

To imamo danes, ko je narod star "težkih tisoč let" po pesnikovi besedi. Vemo dobro, da ne more tako ostati. Povojni emigranti so prinesli s seboj v svobodni svet dragoceno izročilo, dedno izročilo, ki je zgoraj popisano, o svobodnem narodu v svobodni domovini. Sami se starajo in odmirajo, izročilo je treba predati v nove, mlade roke. Bakla slovenske svobode v domovini se mora izročiti mlademu slovenskemu rodu, da jo ponese v končno zmago.

L. P.

BESEDA IZ NARODA

Al' nam zibka tud' boljše bodočnost ziblje...?!

NEW YORK, N.Y. — Življenje je zares prava reka. Stalno in pozneje v dvorani pri prostetni uri. Na to nedeljo je program bil dokaj bolj v smislu zadnje januarske in prvega torka letošnjega februarja, ko bi morali pustovati, pa nismo. In tako smo na drugo postno nedeljo vsebinsko kar dobro pustovali, ko smo smešili in osmeševali. Program je bil dokaj dober, če ga sodim samo s tega vidika.

In na to nedeljo v zgodnjih popoldanskih urah se je izkazalo, da sta se v naši sredini zanihali dve zibelki z dvema novima življenjema, deklice in fantka. Ob teh popoldanskih urah smo imeli kar dva krsta. Mala slovenska farica je za hip zgleдалa, kot da je velika fara. In ravno ta dva krsta sta mi dala naglavje tega kroniškega zapisa: Al' nam zibka tud' boljše bodočnost ziblje...?!

Kako mi je prišla tale in takšna misel? Ta dva krsta za vsakogar, ki skrbno sledi življenju naše srenjsko-farne skupnosti, razveseljuje in hkrati polna dvomljivosti o tem, ali se je ali se ni nič zboljšalo za skupnostno življenje prihodnjih dni.

Oba otroka sta se rodila slovenskima očetoma, a obe materi sta romanskega porekla. Za oba očeta vem, da imata močno narodno zavest, čeprav nista stalna obiskovalca naše cerkvice. Eden, Marijan Slemc, živi v New Jerseyju; drugi, Robert Bobi Svet, pa v tej naši sosesčini v Ridgewoodu, N.Y.

Marijan Slemc je po rodu Gorjenec in je prepotoval precej sveta, ker ga zanima. Tako se je zaljubil na ameriškem jugu v Urugvajko, ki mu je postala žena in mati Anthonyja, ki je bil na tretjo februarjsko nedeljo krščen v naši cerkvi sv. Cirila.

Drugi primer je naš poznani mladi harmonikaš, ki ima svoj plesni orkester, in prav rad igra na Osmi za našo faro kar brezplačno, je osebni prijatelj Frančija Jankoviča, sin poznanege, zavednega njujorskega Slovenceca, umrlega Toneta Sveta in še živeče matere Ane. To je naš Bobi Svet. Bobi se je zaljubil v mlado Italijanko, ki mu je pred dobrim letom postala žena in zdaj mati hčerke Patricie Ann, ki je bila krščena na tretjo februarjsko nedeljo v naši cerkvi sv. Cirila.

In Anthony ter Patricia sta otroka v slovenskem rodu, ki ima globoke in trdne korenike, toda do neke mere le močno načete. Materi Anthonyja in Patricie ne znata slovenske besede. Pri očetih pa je tako: Tonček oče Marijan jo čisto obvlada, saj je domovino zapustil pred nekaj več kot desetimi leti, in bo sinčku lahko dal pravo slovensko besedo, če se bo potrudil. Patricie oče Bobi, rojen v Ridgewoodu, razume slovensko in čuti slovensko, a slovenska govornica mu ne teče, čeprav si močno želi, da mu bi. Ali bo stara mati Patricie imela toliko volje, da bo mlademu bitju vnukinje dala zdaj več, kot

je svojemu sinčku.

Pa na to nedeljo je bilo moje počutje veselo in otožno hkrati, ker sem se zares zamislil v dvojnem smisel, ki je položen prav v ti dve zibelki: Tončkovo in Patricijino in sicer: ko nam zibljeta dvoje novih mladih življenj, ali nam zibljeta tudi lepšo bodočnost slovenske skupnosti pri slovenskem Sv. Cirilu na Osmi?!

Upanje imamo in upanje je del življenja, ki včasih postane resnično razveseljujoča stvarnost.

Takšne stvarnosti si želimo tudi ob nedeljah, ki niso tretje v mesecu. Na zadnje februarjsko nedeljo, ko so bila pota že dokaj boljša, je bila udeležba pri deseti, da osme niti ne omenjam, tako izredno pičila, da je župnik oče Richard napravil žgočo opazko, predno je podal svojo pridigo. Tako je imel dve pridigi: eno pridigo sveto, a prvo nam je dal "pridigo", ki jo zasluži-mo.

Vendar popoldne se nas je lepa skupina udeležila kulturne prireditve v Carnegie Hall. Tokrat je tamkaj nastopila judovska pevka skupina, 59 pevcev in pevk, "Braća Baruh", za ta nastop poimenovana: Beograjski pevski zbor iz Jugoslavije.

Za vse nas, ki smo se udeležili, 22 po številu, je bilo to svojevrstno kulturno doživetje. Morda se bom o tem razpisal v posebnem članku.

Z zadnjo dodatno točko, ker so pevci z judovsko in jugoslovansko pesmijo poslušalstvo navdušili, kibi jo jaz imenoval "venček jugoslovanskih pesmi", v katerega je bila tudi vključena slovenska, so ti pevci, oblečeni v drugem delu v jugoslovanske narodne noše, pokazali, koliko lepote je posejane po vsem jugoslovanskem prostoru od Balkana in Durmitora pa vse tja do Triglava...

Tone Osovnik

Kralko poročilo o dobrotnikih revnih koroških študentov

WICKLIFFE, O. — Kot ste gotovo zasledili, je med našimi najbolj zvemiti podporniki bivši župnik rev. Jože Ferkulj. Ker mi je gospod dovolil, da lahko iz njegovega zanimivega pisma prepisem in objavim za javnost odstavke in misli, ki se mi zde važni za dobrotelne akcije in posebno še za revne koroške dijake, se tega danes poslužim.

Pošiljam Vam drobtino podpore za celovešne študente. Se danes me boli, ko se spomnim na leta prve svetovne vojske, ko sem bil zavodar tudi v št. Vidu in lačen med vojsko tudi doma, ko nam aprovizacija ni dala čisto nič, pa se moji rojaki-kmetje v St. R. niso spomnili, da bi mi kaj dali — kos kruha... Vsem tem sem se "maščeval", ko sem jim po prihodu v ZDA pošiljal težke pakete oblek in živil. Edina izjema doma je bil župnik, malo poet in novelist, odličen govornik. On me je spravil v šolo, mi dal prvih 20 din in mi dal enkrat nekaj kilogramov domačega posušenega mesa, da sem ga nesel v št. Vid za plačilo...

Stalno so mi pred očmi veliki naši mladi ljudje izrednih talentov, ki so umirali od lakote ali različnih bolezni (jetike), pa narod ni imel kruha zanje. Ze kot deček sem imel močno razvit socialni čut za bližnjega revnega človeka. Kot mladi dijak sem hodil na delo v počitnicah in ves dan kosil, zvečer pa si nisem upal vzeti par kron za delo. Kmet se mi je smilil, oziroma bajtar, ki me je najemal za delo. Enkrat sem pa le vzela dve kroni od svoje tete za celodnevno košnjo in mi je še danes žal. Zivel sem kot ptič na veji in veliko prepeval. Skrbel sem za note, nosil nove partiture iz St. Vida in tako smo imeli res krasno petje...

Ko sem bil kot kaplan v Mo-

Lemontske drobtinice

Cetrta skrivnost častiljivega dela: ... ki Te je, Devica, v nebesa vzel.

Kje, kdaj in v kakih okoliščinah je Marija preživljala leta po Jezusovem Vnebohodu, ni v Sv. pismu nič zapisanega. Vemo samo to, da je sv. Janez skrbel za njo. Ena vizionarka iz 17. stoletja je trdila, da je umrla 72 let stara; druga iz 19. stoletja je dejala, da je odšla v nebesa nekaj let prej. Pravijo, da ji je Jezus dal na izbiro: Ako želi, gre lahko živa v nebesa, ako pa hoče umreti, ji bo tudi to željo izpolnil. Izvolila je smrt, zato, ker je tudi Jezus umrl in Mu je želela biti tudi v tem podobna. Zeleli bi vedeti, kje je umrla. Tudi tu ni gotovosti. Nekateri trdijo, da je umrla v Efezu, kjer je bil sv. Janez škof in je skrbel za njo. A bolj naravno bi bilo, da bi preživljala zadnja leta svojega življenja v Jeruzalemu, kjer je vsaka ped zemlje spominjala Jezusovih stopinj in bila posvečena s Sinovo Krvjo.

Apostoli so ljubili Učenikovo Mater. Četudi je odšel v nebesa, jih je Marija še vedno povezovala z Njim. Potrebovali so jo bolj, kot kdaj prej. Ni se vtičila v vladu Cerkve — Peter je bil namestnik Jezusov in sv. Janez tudi njen predstojnik. Za vsako malenkost je prosila njunega dovoljenja. Kraljica apostolov, a tako ponižna! Kadar so se apostoli odpravljali na misijska potovanja, ali kadar so se vračali z njih, so se radi oglasili pri nji in ji pripovedovali o svojih uspehih ali zóčaranjih. Nedvomno je morala tako dolgo ostati na zemlji, da

ravčah, sem imel 200 članov Mohorjeve družbe. Moj naslednik, zelo dober duhovnik, ni šel od hiše do hiše, pa je število naročnikov kmalu padlo na sto. Tam se mi je zgodil edinstveni slučaj. Mlado kajzarico sem prosil, da poravna naročnico. Sirota ni imela beliča v hiši. V svoji skoraj preveliki vnemi sem se drznil reči: "Prosi sosedo, naj ti posodi." Čudo! Sla je in dobila 20 din kot darilo dobrega sosedo! Kaj mislite, ali bi bilo kaj takega tu mogoče?

C. g. Ferkulju moram odkrito povedati, da je tudi med nami po ZDA in Kanadi mnogo dobrih sre, mnogo razumevanja za slovenske in krščanske ustanove, vendar je tudi res, da jih je mnogo, mnogo, ki hodijo mimo vsega takega z zaprtimi očmi. Še vedno velja, da tisti, ki mnogo ima, nerad seže v žep, velja pa tudi — da revež iz svojega nične ne zapre srca, ne dur!

Od zadnjega poročila sem prejel sledeče darove za revne študente, ki bivajo v dijaških domovih Družbe sv. Mohorja v Celovcu:

\$5 je daroval Henrik Kremžar, Cleveland.

Po \$20: G. in ga. Dušan Zitnik, Euclid, Ohio; Neimenovani, Chicago.

Po \$25: Ga. Katarina Shusterica, Calif.; g. in ga. Aleks Simenc, Calif.

\$40: Neimenovana, Cleveland, v spomin umrlega moža.

Po \$50: Gdč. Angela Gospodarič, Calif.; ga. Frances Kranjec, San Francisco.

\$100: Slovenski zdravnik, Cleveland.

Nedolgo tega mi je pisal g. dr. Hornboeck, ki pravi: "Darovi, ki jih tako pridno dobivate za naše potrebe v ZDA in Kanadi, mi dajejo moč, da vztrajam. Ob enem sem prepričan, da je za vsvo stvarj vidna pomoč našega rojaka in vašega škofa dr. Gregorija Rozmana..."

Naj jaz še dodam: kako naj tako velika narodna vodnika dr. Ehrlich in dr. Rozman na oni strani pozabita svoje stiskane koroške brate in sestre? V tej misli se vam zahvaljujem in vas prosim razumevanja še v naprej.

Marijan Jakopič

je bila svetovalka apostolom, jih tolažila in osrčevala za nadaljne borbe in širjenje Jezusovega nauka. Morala je sodelovati, saj se je šlo za zadeve njene-ga Sina. Bila je v apostolski dobi res Mati Cerkve, čeprav tega uradnega naslova ni dobila do II. vatikanskega zbora. Da niso apostoli širili Marijine slave, je umljivo, ker je bila njihova glavna naloga širiti Jezusov nauk, pričevati in oznanjati Kristusa križanega. Ako bi bili poveljevali Mater Jezusovo, bi jo bili pogani začeli častiti kot boginjo. Zato tolik molk v prvi krščanski dobi o Mariji, a ljubljena je bila Mati Jezusova že od prvega začetka.

Marija je z vsem srcem hrepenela po Sinu. Kako rada bi bila zapustila zemljo in odšla v nebesa. Pa je morala še v preganstvu ostati, ker je vedela, da je to Jezusova želja. Kot ponižna dekla Gospodova je vdano čakala Sinovega prihoda...

Prvi kristjani so se dnevno zbirali k "lomljenju kruha", to je: k sveti daritvi, pri kateri so prešli sv. obhajilo — in tudi Marija. S kako pobožnostjo, s kakim hrepenenjem in ljubeznijo je Marija prejela sv. obhajilo. Prosimo jo, naj tudi nam pridobi od Sina vsaj nekaj take ljubezni, s katero je ona prejemala sveto Evharistijo. Fr. Faber, angleški oratorijaneec, piše v svoji knjigi, da je Jezus ostal v njenem srcu pričujoč od enega do drugega sv. obhajila. Torej je imela v srcu kar naprej nebesa in je zato laže čakala trenutka, ko bo Sin prišel po njo. Posnemajmo jo v njeni pripravi in zahvali po sv. obhajilu. Naj bo ona Mati naših sv. obhajil, da bodo vedno vredna.

Nazadnje je le napačil čas, da pride Jezus po svojo Mater. Morda ji je sam prišel naznanit, kdaj ga naj pričakuje. Kako vesela novica! Bliža se ura, ki jo bo za vedno združila s Sinom. Ako so se nekateri apostoli zbrali pri nji, se je gotovo ljubeče poslovila od njih. Nedvomno jim je obljubila, da jih bo podpirala iz nebes; pomagala jim bo delati, trpeti in če treba tudi umreti za resničnost Jezusovega nauka.

V duhu prisostvujemo smrti Matere božje, Marija ni bolna — vsak trenutek pričakuje Sina. Zdaj! Sobica zažari v nebeski svetlobi... Jezus v spremstvu angelov. sv. Jožefa in svetnikov se prikaže pri postelji. Marija se dvigne napol... Njeno Srce ne more prenesti tolike sreče... Od ljubezni do Jezusa se loči njena duša od telesa in se dvigne z Njim vred v višine. Take slovnosti niti nebesa niso še praznovala od Jezusovega Vnebovoda. Mati božja, Kraljica angelov prihaja! Nebesa so imela do zdaj vse — samo Bog ni imel Matere... Zdaj v nebesih ničesar ne manjka. Imajo svojo Mater, svojo Kraljico... in presveto Trojico... Veselite se nebesa, veseli se Devica Vnebovzeta! Prosi za nas, da tudi mi pridemo k Tebi v nebesa, da bomo deležni Tvoje slave in Te bomo smeli častiti vso večnost! Amen.

s. M. Lavoslava, osf.

IZ NAŠIH VRST

Cap de la Madeleine, Que. — Spoštovani! Prejela sem Vaše obvestilo, da mi v marcu zapade naročnina. Na žalost nisem zadovoljna s prejemanjem lista zaradi prevelike zamude. Razumem, da sem precej daleč od Clevelanda, ali po tri tedne čakati na vsako številko je pa malo predolgo. Ne vem, kako pošiljate? Božično branje smo čitali v začetku februarja. Mislim, da sem, da je zamuda zaradi praznikov, pa je bilo v januarju in februarju isto.

A vseeno Vam čestitam k vsebini Vašega časopisa. S spoštovanjem

Lojzka Sviben

BREZ DOMA

Hektor Malot

Ko smo bili že dovolj daleč, da se nam ni bilo treba več bati o nenadnega prihoda poljskega čuvaja, sem obstal in s kretno pozval pse, naj se mi približajo. Obkrožili so me. Kapi se je postavil v sredino in je nepremično upiral svoje oči vame.

Prišel je trenutek, da jim pokazim, kar so hoteli vedeti. "Ker nismo imeli dovoljenja za predstavo, so nas napodili," sem jim dejal.

"Kaj sedaj?" so vpraševale Kapijeve oči.

"Brez večerje bomo in spati bomo morali pod milim nebom." Ob besedi večerja so vsi začeli godrnjati. Pokazal sem jim svoje tri šolde.

"Dobro veste, da je to vse, kar mi je še ostalo. Če porabim danes ta denar, ne bomo mogli jutri kupiti ničesar. Ker pa smo danes že nekoliko jedli, se mi zdi pametno, da mislimo tudi na jutri."

In spravi sem denar zopet v žep. Kapi in Sladka sta vdano povესila glavi. Zerbin pa, svoje glavi in požrešni Zerbin je še vedno godrnjal. Strogo sem ga pogledal in, ko le ni hotel utihniti, sem poklical Kapija.

"Pojasni Zerbinu to, česar noče razumeti," sem mu dejal. "Nocoj se moramo odpovedati večeri, če hočemo imeti jutri vsaj kosilo."

Kapi je udaril svojega tovariša s šapo, nato sta se začela pogovarjati. Seveda se nista pogovarjala tako kakor ljudje, ampak na način, ki je svojstven živalim. Zerbin dolgo ni hotel odnehati in šele, ko mu je Kapi pokazal svoje zobe, je utihnil.

Ko je nastopilo splošno pomirjenje, je bilo treba misliti na spanje. Vreme je bilo lepo in zrak topel, zato pač ni bilo težko prenočiti na prostem. Najti je bilo treba le primeren prostor, kjer bi bili varni pred volkovi, če jih je bilo kaj v tem kraju, še bolj pa pred poljskimi čuvaji; saj smo se ljudi morali bolj bati kakor divjih živali.

Nadaljevali smo torej pot, da najdemo primerno prenočišče. Cesta se je vlekla v nedogled in zadnja rdečkasta svetloba zahajočega sonca je že zginila z obzorja, a nismo še našli primernega zavetišča, kjer bi mogli prebiti noč.

Toda nekaj je bilo vendar treba storiti.

Ko sem se odločil, da se ustavimo, smo bili sredi nekega gozda, kjer je na majhni jasi ležalo več granitnih skal. Kraj je bil žalosten in pust, a žal nismo imeli druge izbire. Mogoče pa bomo med temi skalami našli varno zavetišče pred nočnim hladom. Misli sem predvsem na Srčka in nase, kajti za pse ni bilo treba, da bi si delal skrbi. Prav gotovo se ne bodo prehladili, če bodo spali na prostem. Toda nase sem moral paziti. Zavedal sem se svoje odgovornosti. Kaj bi se zgodilo z mojo družbico, če bi zbolel? Kako bi mogel skrbeti zanjo, če bi zbolel Srček in bi moral bedeti ob njem?

Zapustili smo glavno cesto in krenili k skalam. Kmalu sem opazil velikansko granitno skalo, ki je spodaj imela nekako votlino; zgornji del pa je segal daleč naprej in tvoril streho. V to duplino je veter nanesel velik kup suhih smrekovih igel. Sreča nam je bila mila. Našli smo varno zavetišče in mehko ležišče. Pogrešali smo še kos kruha za večerjo; toda na to nisem smel misliti. Preden sem legel k počitku, sem pojasnil Kapiju, da računam nanj, da nas bo čuval, in dobra živalca ni hotela leči k nam na ležišče iz smrečja, ampak se je postavila zunaj votline na stražo. Lahko sem bil

jalo zvonjenje. Tam je gotovo bila vas in v njej pek. Če je kdo moral iti spat brez večerje, se mu je drugo jutro želodec prav kmalu oglašil. Sklenil sem, da porabim zadnje tri solde. Kaj bo potem, o tem nisem hotel razmišljati.

Ko smo dospeli v vas, mi ni bilo treba spraševati, kje je pekarna. Ncs nas je vodil naravnost do nje. Imel sem skoraj tako dober vonj kakor moji psi in sem že od daleč čutil vonj mladega kruha.

Za tri solde sem dobil le majhen košček kruha in naš zajtrk je bil prav kmalu pri kraju. Po zajtrku sem začel proučevati položaj z ozirom na našo bodočo predstavo. Šel sem počasi skozi vas in iskal primeren prostor, kjer bi se mogla vršiti predstava. Hotel sem pa tudi proučiti ljudi in skušal dognati, ali nam bodo naklonjeni.

Sklenil sem, da predstave še ne bomo imeli sedaj, ker je bilo še prezgodaj. Hotel sem le izbrati prostor, kamor bi se vrnili pozneje in poskusili srečo. Ves zatopljen sem bil v svoje misli, ko sem nenadoma zaslišal za seboj kričanje. Okrenil sem se in zagledal Zerbina, ki je tekkel pred neko staro žensko. Ni mi bilo treba dolgo ugibati, kaj se je zgodilo. Zerbin se je, izrabivši mojo zamišljenost, oddaljil od ostale družbe, se splazil v neko hišo in tam ukradel kos mesa, katerega je sedaj nesel v gobcu.

Medtem ko sem to premišljeval, sem gledal zvezdno nebo. Zrak je bil popolnoma miren. Povsod je vladala tišina. Noben list ni zašumel, noben ptič se ni oglašil, nobenega drugega glasu ni bilo slišati. Povsod, kamor je segel moj pogled, sama praznina. Tako sami smo bili in zapuščen! Čutil sem, da so se mi oči napolnile s solzami. Nenadoma pa sem začel jokati: oh, moja draga mati Barberin! Ubogi Vitalis! Tiho sem jokal in si pokrival obraz z rokami. Nenadoma pa sem začutil toplo sapo na svojih laseh. Okrenil sem se in dolg, topel jezik se je dotaknil mojega obraza. Kapi je slišal moj jok in me je prišel tolažit, kakor me je tolažil prvi večer najinega skupnega življenja. Z obema rokama sem ga objel okrog vratu in pritisnil obraz k njegovemu vlažnemu smrčku. Tedaj je nekajkrat milo zastokal in zdelo se mi je, da je jokal z menoj.

Ko sem se prebudil, je bil že dan in Kapi je sedel poleg mene ter me gledal. Ptički so prepevali po drevju; nekje iz daljave je prihajalo zvonjenje zvonov. Sonce je stalo že visoko in ogrevalo s svojimi žarki ne le telo, ampak tudi srce.

Brez dolgega pripravljajna smo se odpravili na pot. Krenili smo v smer, od koder je prihajalo zvonjenje. Tam je gotovo bila vas in v njej pek. Če je kdo moral iti spat brez večerje, se mu je drugo jutro želodec prav kmalu oglašil. Sklenil sem, da porabim zadnje tri solde. Kaj bo potem, o tem nisem hotel razmišljati.

"Primate tatu!" je kričala starka; "prite ga! Primate jih vse!"

Ko sem zaslišal te zadnje besede, sem se začutil sokrivega ali vsaj odgovornega za to, kar se je zgodilo, zato sem tudi sam začel teči. Kaj naj storim, če bo starka zahtevala, naj ji plačam ukradeno meso? Kako neki naj plačam? In če nas ujamejo, ali nas ne bodo zaprli?

Ko sta Kapi in Sladka videla, da sem začel bežati, sta jo tudi onadva ucvrla za menoj. Čutil sem ju tik za seboj. Srček pa, ki je čepel na mojem nahrbtniku, me je objel okrog vratu, da ne bi padel.

Nikakor se ni bilo bati, da bi nas mogel kdo dohiteti, toda prav lahko bi nam kdo zastavil pot. In res sem zagledal ob cesti pred seboj nekaj ljudi, ki so brčkone to nameravali. K sreči pa se je pred to skupino ločila od glavne ceste ozka pot.

Planil sem v to smer. Psi tik za petami. Bežali smo, kar so nas nesle noge, in kmalu smo se znašli na odprtem polju. Vendar pa se nisem ustavil, dokler mi ni popolnoma pošla sapa. Oddaljili smo se že najmanj dva kilometra od vasi. Tedaj sem se ustavil in se šele upal ozreti. Nihče nas ni zasledoval. Kapi in Sladka sta bila še vedno tik za menoj. Zerbin pa je prihajal v veliki razdalji. Nedvomno se je hišo in tam ukradel kos mesa, katerega je sedaj nesel v gobcu.

Ko sem zaslišal te zadnje besede, sem se začutil sokrivega ali vsaj odgovornega za to, kar se je zgodilo, zato sem tudi sam začel teči. Kaj naj storim, če bo starka zahtevala, naj ji plačam ukradeno meso? Kako neki naj plačam? In če nas ujamejo, ali nas ne bodo zaprli?

Ko sta Kapi in Sladka videla, da sem začel bežati, sta jo tudi onadva ucvrla za menoj. Čutil sem ju tik za seboj. Srček pa, ki je čepel na mojem nahrbtniku, me je objel okrog vratu, da ne bi padel.

Nikakor se ni bilo bati, da bi nas mogel kdo dohiteti, toda prav lahko bi nam kdo zastavil pot. In res sem zagledal ob cesti pred seboj nekaj ljudi, ki so brčkone to nameravali. K sreči pa se je pred to skupino ločila od glavne ceste ozka pot. Planil sem v to smer. Psi tik za petami. Bežali smo, kar so nas nesle noge, in kmalu smo se znašli na odprtem polju. Vendar pa se nisem ustavil, dokler mi ni popolnoma pošla sapa. Oddaljili smo se že najmanj dva kilometra od vasi. Tedaj sem se ustavil in se šele upal ozreti. Nihče nas ni zasledoval. Kapi in Sladka sta bila še vedno tik za menoj. Zerbin pa je prihajal v veliki razdalji. Nedvomno se je hišo in tam ukradel kos mesa, katerega je sedaj nesel v gobcu.

LET YOUR LIFE INSURANCE WORK FOR YOU

American Mutual has a new concept which combines your life insurance with an exciting new benefit program. This program includes low interest certificate loans, low interest mortgage loans, scholarships, social activities, and recreational facilities provided by one of the largest Slovenian Fraternal Associations in Ohio. For further information, just complete and mail the below coupon.

To: American Mutual Life Assoc.
6401 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

My date of birth is

Name

Street

City..... State..... Zip.....

NOVICE- z vsega sveia

NOVICE- ki jih potrebujete

NOVICE- ki jih dobite še sveže

NOVICE- popolnoma nepristranske

NOVICE- kolikor mogoče originalne

NOVICE- ki so zanimive

vam vsak dan prinaša v hišo

Ameriška Domovina

Povejte to sosedu, ki še ni naročen nanjo

1897

1978

Naznanilo in zahvala

Z globoko žalostjo naznanjamo, da je 4. februarja 1978 umrl moj ljubi mož, naš dragi oče, stari oče, tast in stric

VINCENC POVIRK

Rojen je bil 22. januarja 1897 v Sv. Križu pri Moravčah. V Ameriko je prišel leta 1949.

Pogreb se je vršil 8. februarja 1978 iz pogrebnega zavoda A. Grdina v cerkev Marije Vnebovzete, kjer je č.g. Viktor Tomc daroval slovesno koncelebrirano sveto mašo ob asistenci č.g. Alojzija Tomca in Raymonda Hobarta. Bil je navzoč tudi č.g. Francis M. Paik od cerkve Sv. Kristine v Euclidu. Po darovani sveti maši smo pokojnega prepeljali na pokopališče Vernih duš in ga tam položili v družinsko grobnico.

Pokojni je bil član Društva Najsvetejšega Imena Jezusovega pri fari Marije Vnebovzete, pomožni član Marijine legije, Sv. Jožefa št. 169 KSKJ.

S tem se toplo zahvalujemo č.g. Alojziju Tomcu, ki je pokojnemu podelil zadnje sv. zakramente.

Toplo se zahvaljujemo č.g. Viktorju Tomcu za darovano pogrebno sv. mašo, ob asistenci č.g.g. Alojzija Tomca in Raymonda Hobarta, ter spremstvo č.g. Alojzija Tomca na pokopališče.

Iskreno se zahvalimo č.g.g. Spitzigu, Vargi, Paiku, Alphonsu, Božnarju, Simiču za molitve v pogrebnem zavodu pri krsti pokojnega.

Prisrčna hvala organistu g. Janezu Riglerju pri fari Marije Vnebovzete, za orgljanje in članom zbora Ilirije za petje med pogrebno sveto mašo.

Toplo se zahvalimo vsem, ki so ob oder našega dragega pokojnega položili tako lepe vence cvetja, vsem, ki so darovali za svete maše in za dobrodelne namene in vsem, ki so dali svoje avtomobile na razpolago za spremstvo na pokopališče.

Člani društev, ki jim je pokojni pripadal, so ga prišli počastiti in se od njega poslovili z ganljivimi besedami.

Srčna hvala vsem številnim prijateljem in znancem, ki so pokojnega prišli kropit in moliti za pokoj njegove duše; vsem, ki so se udeležili pogrebne svete maše in vsem, ki so pokojnega spremili na pokopališče.

Skupno molitev svetega rožnega venca je vodil č.g. Jože Varga. Vsem se toplo zahvalimo.

Prisrčna hvala pevskima zboroma Ilirija in Korotan, ki sta se od njega poslovila s prelepim petjem slovenskih žalostnih.

Globoka zahvala zetom in vnuku, ki so pokojnega nosili v pogrebnem spremstvu.

Prisrčna hvala vsem, ki so nam ustмено ali pisмено izrekli svoje sožalje in vsem, ki so nam v dnevih naše žalosti bili v pomoč.

Hvala vsem, ki so prispevali ali pomagali, da smo po pogrebu mogli postreči udeležencem pogreba, posebno ga. Julki Zalar.

Hvala osebju pogrebnega zavoda A. Grdina, ki je izvrstno vse pripravilo in vodilo pogrebni sprevod.

Razposlali smo zahvalne kartice vsem, ki smo imeli za njih naslove. Ako kdo take kartice ni prejel, naj nam oprostí in s to javno zahvalo sprejme našo globoko hvaležnost.

Ljubi mož, oče, stari oče, tast in stric, počivaj v miru v blagoslovljeni ameriški zemlji in lahka naj Ti bo gruda te Tvoje nove domovine! Globoko žalujemo za Teboj in Te pogrešamo. Vedno se Te oomo spominjali z ljubeznijo in hvaležnostjo v naših srcih, mislih in molitvah.

Gospod, daruj mu mir, naj večna luč mu sveti; ker si dobrote vir, uživa raj naj sveti.

Ti o Jezus naš premili, zlij na dušo Rešnje kri, Ti dobrotno se ga usmili, raj nebeški mu odpri.

Hvala naša, dobri oče, vso ljubezen si nam dal, vse moči in vse skrbi! Rajski mir in nebeška sreča, bodita tvoja v večnosti.

Zalujoci:

- Amalija — žena
- hčere:
- Micka por. Ribic
- Francka por. Merela
- Malka por. Gregorc
- Ivanka por. Rozman
- Zetje, vnuki in vnučkinje ter ostalo sorodstvo tukaj in v Sloveniji.

Cleveland, Ohio, 6. marca 1978.

Raziskovalec sreče

Najnovije psihološke raziskave spodbijajo laiško mnenje, da človek le malo potrebuje za srečo.

Po ugotovitvah ameriškega psihologa Jeffreya Kana, ki se je pogovarjal z 130 moškimi in ženskami v službi, je zadovoljstvo na raznih področjih življenja v večji medsebojni odvisnosti, kot je psiholog domneval v začetku raziskav.

Ljudje, ki so samo napol zadovoljni s svojim delom ali družinskimi življenjem, so v večini primerov tudi polovično zadovoljni z življenjem nasploh.

Kane pravi, da ta ugotovitev drži, četudi ljudje različno vrednotijo razna področja življenja. Ljudje so nagnjeni k temu, da nezadovoljstvo na enem področju poskušajo nadomestiti z zadovoljstvom na drugem, na primer, na katerem dobiva zadoščeno nezadovoljstvo pri delu z nje, sčasoma tudi to področje večjo pozornostjo družinskemu zadovoljstvu ali obratno, vendar je življenju ali obratno, vendar je takšen nadomestek le redkokdaj žili nenaden umik filmskih zvezd in uspešnih politikov. Nepričakovan rezultat: človek zasebno življenje.

ku, ki posveti ves svoj čas le njemu področju življenja, tistem, na katerem dobiva zadoščeno. Po Kanu bi lahko s tem razloženju ali obratno, vendar je življenju ali obratno, vendar je takšen nadomestek le redkokdaj žili nenaden umik filmskih zvezd in uspešnih politikov. Nepričakovan rezultat: človek zasebno življenje.

PROTECT YOUR SLOVENIAN HERITAGE AND ETHNIC VOICE ADVERTISE IN THE AMERICAN HOME newspaper